

til *Anke* til højere Instans. Da der imidlertid ikke kunde opnaas Enighed derom, og da Udvalget ligesom den øvrige Rigsdag ansaa det for ønskeligt, at Loven gennemførtes hurtigt, frafaldt man Ønsket om, at der blev stillet Ændringsforslag i saa Henseende.

§ 10 fastslaar, at de af Underretterne afsagte Kendelser om Anholdelse eller Fængsling kan *paakæres* — Adgangen til at paakære en Fængslingskendelse er grundlovsmæssig sikret (§ 78, Stk. 2) —, men afskærer i øvrigt Adgangen til Kæremaal over for Kendelser og Beslutninger vedrørende de i § 1 nævnte Sager. En saadan Adgang vilde erfaringsmæssigt være egnet til at sinke Sagernes Behandling.

§ 11. *Genoptagelse* af en Sag, der er paadømt ved Højesteret eller Landsret, kan ske efter Bestemmelse af Ankenævnet. Ved Ankenævnets Behandling af Sager om Genoptagelse finder Reglerne i Retsplejelovens Kap. 86 Anvendelse med de fornødne Lempelser.

§ 12 bestemmer, at de i Retsplejeloven indeholdte Regler i øvrigt finder Anvendelse med de Lempelser, som følger af Forholdets Forskellighed. Her gives ogsaa Justitsministeren Bemyndigelse til at træffe nærmere Bestemmelser om Gennemførelsen af Lovens Regler.

§ 13 indeholder et Par Bestemmelser om Fastsættelse (paa Finansloven) af Honoraret til Formanden og de øvrige Medlemmer af Ankenævnet og om Antagelse og Lønning af fornøden Medhjælp for Ankenævnet.

Loven, der ikke gælder for Færøerne, traadte i Kraft straks.

Hovedemnerne under Rigsdagens Forhandlinger om Lovforslaget var *Reglerne for Dommernes Beskikkelse, Retningslinjerne for Ankenævnets Sammensætning og Begrænsningen af Tiltaltes Adgang til Anke*. Det var et almindeligt Ønske, at Lovens Bestemmelser kom til at ligge nær op ad de almindelige Regler for Retsplejen, og at et Præg af *Særdomstole* saa vidt muligt blev undgaaet.*) Under Diskussionen i

*) Fra kommunistisk Side vilde man dog have fundet det rimeligt, at det ikke blev Fagdommere, som blev dømmende i disse Sager, i hvert Fald ikke Fagdommere, som havde dømt i Sager vedrørende Tyskere og faktisk havde dømt i tysk Interesse. »Der burde udpeges kvalificerede Jurister, Folk, som ikke under Krigen har gjort Dommertjeneste, som ikke har beklædt noget Dommerembede.« (F. Sp. 182—83).